Secundo. Pro titulo Mediatoris hominum, eorum ſibi depoſcet ultionem, de cujus ſeveritate judicium ferendum eſt ex magnitudine tum iracundiæ ſuæ, cum enormitatis tot criminum.

PRO FERIA SECUNDA.

Excellentia, & prærogativæ Scientiæ hujus ſuper ceteras valida eſt ratio, ut cum eo, quo maximo fieri poteſt ardore eidem operam demus. Qua in re cognoſcenda eſt Primo, dignitas Magiſtri, qui ad nos docendos deſcendit, uti loquitur Sanctus Ambroſius: *Primus diſcendi ardor, nobilitas eſt Magiſtri*. Hic enim Magiſter non deſcendiſſet de Cælo, ut aliquid parvi momenti nos doceret.

Secundo, quænam ſit hæc ſcientia, & qualem nobis afferat utilitatem. Etenim nos docet ſalutis vias, rationem evitandi æternam calamitatem, ad quam damnati eramus, & promerendi æternam felicitatem, qua nos peccata noſtra privaſſent. Nihil majus, nihil ſtudio, ac attentione noſtra dignius.

Rerum copia invenietur in Tomo IV. Bibliothecæ Moral. Evangel. ſub Titulo, SALUTIS, *nec non* STUDII, *ac* SCIENTIÆ.

PRO FERIA TERTIA.

Cura, quam gerit Deus ſalutis animæ noſtræ, & quæ nobis gerenda eſt, ne pereat in æternum.

Primo. De pretio, & valore animæ noſtræ judicium nobis ferendum eſt ex eo, in quo eſt apud Deum. Hic illam creavit ad imaginem ſuam, ſpiritualem, liberam, immortalem, ideoque reſpicit illam, tamquam bonum ſuum, acquiſitionem ſuam, fructum ſudorum, laborumque ſuorum, & Sanguinis pretium, quo illam redemit. Quod nos excitare debet, ut quam maximam geramus curam Salutis ejuſdem.

Secundo. Quanti vero noſtra debeat intereſſe ejuſdem ſalus, hoc metiri poſſumus ex magnitudine jacturæ, quam facimus negligentes ſalutem ipſius: Jactura hæc irreparabilis eſt, & citra ſpem illam ſarciendi; unam
Matth. 26. enim habemus animam. *Quid prodeſt homini, ſi univerſum Mundum lucretur &c.* Jactura eſt univerſalis; cum enim ſit finis omnium creatarum rerum, quæ propter illam dumtaxat factæ ſunt, illam amittentes neceſſario amittemus cetera, quæ non niſi propter illam facta ſunt. Jactura hæc eſt infinita, ſi enim illam amittimus, amittimus ſimul Deum, æternam beatitudinem, & omnes Cæli divitias, idque in omnem æternitatem.

Vide in Tomo I. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: ANIMA, *& in Tomo IV. Titulum:* SALUS.

PRO FERIA QUARTA.

Vera prudentia in eo ſita eſt, ut ſalutem in tuto collocemus. Probationes, & diviſio inveniuntur *in Tomo II. Bibliothecæ Mor. Evang. ſub Titulo:* SALUS.

PRO FERIA QUINTA.

Solidis rationibus evincitur, nos in quolibet conditionis genere ſalvari poſſe, immo etiam ſingulos ex eo ſtatu vitæ, quem ſumus amplexi, facere nos poſſe medium ad ſalutem conſequendam.

Conſule Tomum IV. Bibliothecæ Mor. Evang. ſub Titulo: SALUS.

PRO FERIA SEXTA.

Tamen pauciſſimi ſalvi fiunt, & exiguo in numero inter Chriſtianos ſunt Prædeſtinati, quamvis tot ſunt adminicula ſalutis operandæ.

Probationes, atque rationes invenientur in Tomo III. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulo: PRÆDESTINATIO, *& in IV. Titulo:* SALUS.

SECUNDA HEBDOMADA.

Media generalia Salutis operandæ, quæ hæc ſcientia complectitur, & quæ Dei Filius, qui eſt ipſa Veritas, nos docet.

PRO DIE DOMINICO.

Matth. 11. ASSUMPTIS pro textu illis hodierni Evangelii verbis: *Tu es, qui venturus es, an alium expectamus?* Cur Sanctus Joannes Baptiſta miſiſſet quæſitum utrum JESUS CHRISTUS eſſet Meſſias. Hic Homo-Deus probaturus Miſſionem ſuam, narrat miracula, quæ vera ejus erat probatio. Ubi loqui poſſumus de Fide, & Religione, quam voluit Salvator primum eſſe noſtræ Salutis Principium. *Juſtus autem ex fide vivit*, & ſine qua
fieri nequit, ut Deo placeamus. *Sine fide impoſſibile eſt* ad Rom. 1. Hebr. 11.
placere Deo.

Occurrent Sermonum Structura & rerum ſupellex in hoc argumento in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulo: FIDES.

PRO FERIA SECUNDA.

Medium alterum ad ſalutem certam efficiendam eſt vera vitæ mutatio, ſinceraque patratorum criminum pœnitentia. Hæc illa eſt veritas, quam Filii Dei Præcurſor in deſerto prædicabat; *Vox clamantis in deſerto &c.* Matth 30. Marc. 10. Luc. 3.
Joannes prædicans Baptiſmum Pœnitentiæ; quippe quæ omnino eſt peccatoribus neceſſaria, ut in viam ſalutis revertantur, qui alioquin in æternum reprobabuntur,
ſicuti Dei Filius inquit: *Niſi pœnitentiam egeritis, omnes ſimiliter peribitis.* Luc. 13.

Vide in Tomo I. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: CONVERSIONIS.

PRO FERIA TERTIA.

Tertium generale ad Salutem acquirendam medium:
Bonorum operum praxis. *Satagite, ut per bona opera* 2. Petri 1.
certam veſtram vocationem, & electionem faciatis. Ratio eſt, quia Salutis ſcientia non ſolum eſt Theoretica, ut immoretur in cognitione mediorum quæ ad id ſunt neceſſaria: verum etiam in praxim eſt redigenda, alioquin, ut docet Sanctus Jacobus Apoſtolus, fides mortua eſt; & adultis nulla reliqua eſt ſpes Salutis.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: BONORUM OPERUM, *ubi plures hujus Argumenti Synopſes invenies.*

PRO FERIA QUARTA.

Quartum Generale Medium eſt Oratio, quæ omnino eſt ad Salutem efficiendam neceſſaria; quandoquidem hæc via eſt ad Cæli gratias obtinendas, ſine quibus nihil facere poſſumus ad Cælum promerendum.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: ORATIO, *ubi Veritatis hujus probationes invenies.*

PRO FERIA QUINTA.

Quintum Generale medium. Fidelitas in obeundis ad unguem officiis ſtatus, & vocationis noſtræ.

Vide Titulum: VOCATIO, *ubi hoc argumentum fuſius pertractatur in Tomo IV. Bibliothecæ Mor. Evang.*

PRO FERIA SEXTA.

Non deſunt alia plura media, cum generalia, tum peculiaria ſalutis operandæ, quibus videtur Dei Filius illam adjeciſſe; qualia ſunt Eleemoſyna, Caritas erga Proximum, injuriarum venia, inimicorum dilectio, amor Dei, Chriſtiana Vigilantia, præparatio ad mortem, ex quibus argumentis illud eligi poterit, quod aptius viſum fuerit tempori, loco, & magis neceſſarium Auditoribus.

TERTIA HEBDOMADA.

Methodus, & ratio, qua Dei Filius nos erudit, & docet Salutis ſcientiam.

PRO DIE DOMINICO.

OSTENDENDUM eſt, quomodo Salvator, quatenus Doctor, & Magiſter, cujus nomen in Scripturis aſſumit per lumen Evangelii in omnibus terrarum plagis prædicati diſſipavit miram ignorantiam, & fere univerſalem cæcitatem, in qua populi verſabantur ante Incarnationem; ideoque

Primo adornanda eſt ad vivum hypotipoſis deplorandæ hujus cæcitatis, & corruptionis morum, quæ illam conſequitur; quod probat, quantopere indigeamus luminibus, & veritatibus hujus ſcientiæ. Secundo, deſcribenda eſt mutatio admirabilis, quam Chriſtiana peperit Religio in Mundo per cognitionem veritatum, quas docet, & obſervantiam mandatorum, quæ continet.

Vide in Tomo I. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: CHRISTIANISMUS.

PRO

PRO FERIA SECUNDA.

Oſtendendum eſt quomodo Cæleſtis hic Magiſter nos docuit exemplo, quod omnium virtutum nobis reliquit. Sermo habendus eſt de vi, & efficientia boni exempli ad ſuadendam virtutem, & probandum hanc ab illo doceri melius, quam omnibus rationibus, atque præceptis.

Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: EXEMPLUM.

PRO FERIA TERTIA.

Matth. 3. Aſſumptis pro themate verbis illis: *Vox clamantis in Deſerto.* Magiſter idem nos erudit voce, ac Miniſterio Concionatorum, ſe Dei verbum eſſe; igitur oſtendendum eſt Primo, Quanti faciendum ſit. Secundo, Et fructus, qui inde percipiendus eſt.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: VERBUM DEI.

PRO FERIA QUARTA.

Divinus Præceptor nos peculiariter erudit per Eccleſiam ſuam, quæ vivens eſt Oraculum, quod conſulere debemus in rebus dubiis, quæ ſuboriri poſſunt circa fidem, morumque diſciplinam.

Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: ECCLESIA.

PRO FERIA QUINTA.

Salvator nos edocet interioribus gratiis, quas in Oratione fidelibus animabus impertit. Hinc nonnunquam videmus ſimplices homines, qui magis illuminati ſunt, & quibus magis perſuaſum eſt de Chriſtianis veritatibus, quam ſit Doctoribus graviſſimis, & qui ardentius illas exercent. Præterquam quod, quemadmo-
Joann. 1. dum teſtatur Sanctus Joannes Apoſtolus, lux eſt, *quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc Mundum*; & præterea conſcientia ſingulorum Magiſter eſt domeſticus ſingulos de ſuis officiis erudiens.

Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: GRATIA ACTUALIS, *nec non in Tomo I. Titulum:* CONSCIENTIA.

PRO FERIA SEXTA.

Sæpe hominem erudit adverſis, ac tribulationibus, efficitque ut de æternis veritatibus cogitet: aufert illi errorem fallacium placitorum Mundi, ita ut oculos, & vota ſua in Cælum attollat. Hinc inquit Scriptura:
Iſaiæ 28. *Vexatio dabit intellectum*, & alio in loco; *Miſit ignem*
Thren. 1. *in oſſibus meis, & erudivit me.* Ipſa etiam nos docet experientia, eos qui in ſceleribus vixerunt, converti, & ſerio ſalutem ſuam operari.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: TRIBULATIO.

HEBDOMADA QUARTA.

Media, quæ hæc Scientia tradit ad Salutis vias complanandas.

PRO DOMINICA.

SUMPTIS pro themate verbis illis hodierni Evan-
Luc. 3. gelii: *Erunt prava in directa, & aſpera in vias planas*; oſtendendum eſt in parte prima Sermonis apertiſſimis argumentis in Dei famulatu, & viis ſalutis multo minora eſſe perferenda, quam in via perditionis. In altera vero parte oſtendendum eſt gaudium, & voluptates, quæ in Mundo guſtantur, non eſſe comparandas cum illis, quas Deus delibat ſibi deſervientibus, ſalutemque ſuam operantibus.

Vide Titulum: SERVITUS DEI *in Tomo IV. Bibliothecæ Mor. Evang.*

PRO FERIA SECUNDA.

Fervor devotionis, & caritatis mulcet omnes labores noſtros, nobiſque vim, animumque miniſtrat ad ſuperandos obices omnes, qui in via ſalutis occurrunt, efficiendo ut jugum Domini jucundum, & leve nobis
Matth. 11. videatur. *Jugum meum ſuave eſt, & onus meum leve.*

Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: FERVOR, *& in Tomo IV. Titulum:* DEI SERVITUS.

PRO FERIA TERTIA.

Pax, & gaudium, quod poſt cupiditatum ſuarum guſtatur victoriam, centuplum remuneratur laborem in iis vincendis ſublatum. Hinc qui fideliter Deo famulantur, immutabili tranquillitate perfruuntur.

Vide Titulum SERVITUS DEI *in Tomo IV. Bibliothecæ Mor. Evang.*

PRO FERIA QUARTA.

Moralis certitudo ſalutis, quam habent Juſti, nec non ſuæ Prædeſtinationis, cauſſa eſt, propter quam arbitrantur, ſe nihil unquam facere ad felicitatem promerendam; omneſque labores leves ipſis videntur.

Vide Titulum PRÆDESTINATIO *in Tomo III. Bibliothecæ Mor. Evang. & in IV. Titulum:* SERVITUS DEI.

PRO FERIA QUINTA.

Spes æternæ remunerationis Juſto promiſſa efficit, ut ſine intermiſſione prælietur ad promerendam gloriæ coronam, quippe illi perſuaſum eſt, remunerationem eamdem ſemper meritis ſuis majorem futuram. Quæ con-
ſolatio! Quod laborum lenimentum! *Momentaneum, &* 2. Cor. 4.
leve tribulationis ſupra modum in ſublimitate, æternum gloriæ pondus operatur in nobis.

Vide in Tomo I. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum; BEATITUDO, *& in IV. Titulum:* TRIBULATIO.

PRO DIE NATIVITATIS DOMINI.

Elige in primo Tomo Myſteriorum Argumentum illud, cur Dei Filius factus eſt homo, & unice propter unicum noſtræ ſalutis deſiderium ſubire voluerit omnes miſerias, & naturæ noſtræ infirmitates.

SECUNDA ADVENTUS

ADUMBRATIO.

Altera hæc Adumbratio a priori non differt, niſi propter rationem aliam qua effertur, & peculiaria argumenta, quæ inſeri poſſunt.

PRIMA HEBDOMADA.

Principia Scientiæ Salutis, & Ars ſemet ipſos ſalvandi.

PRO DOMINICA.

DE Extremo Judicio.

In To. II. Bibliothecæ Mor. Evang. ſub Titulo: JUDICII *eligi poteſt argumentum, quod aptius videbitur.*

PRO FERIA SECUNDA.

Oſtendendum eſt, veram Prudentiam conſiſtere in ſeria cogitatione de ſalutis noſtræ negotio.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ Mor. Evangel. Titulum: SALUS.

PRO FERIA TERTIA.

In omnibus conditionibus ſalvari poſſumus.

Videndus eſt in Tomo IV. Bibliothecæ Mor. Evang. Titulus: VOCATIO.

PRO FERIA QUARTA.

Tamen modicus eſt numerus eorum qui ſalvi fiunt.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ Mor. Evangel. Titulum: PRÆDESTINATIO.

PRO FERIA QUINTA.

De pretio animæ noſtræ, quæ quarumcumque rerum pretio ſalvanda eſt.

Vide in Tomo I. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: ANIMA.

PRO FERIA SEXTA.

De Prædeſtinatione. In nobis poſitum eſſe ſalvari; & non niſi vitio noſtro nos reprobari.

Vide

Vide in Tomo III. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: PRÆDESTINATIO.

HEBDOMADA SECUNDA.

Media generalia ſalutis operandæ.

PRO DIE DOMINICO.

De Pœnitentia, ejuſque neceſſitate.
Vide in Tomo III. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum; PŒNITENTIA.

PRO FERIA SECUNDA.

De Fide, & bonis operibus, & de inevitabili utriuſque hujus rei conjunctione, quæ invicem nequeunt ſeparari, quin Saluti nuntium mittatur.
Vide To. II. Bibliothecæ Mor. Evangel. Titulo: FIDES, *ac III. Titulo:* OPERA BONA.

PRO FERIA TERTIA.

Opus eſt eſſe in Eccleſia vera, ut ſalvemur; quippe hæc una regula eſt Fidei, & Morum.
Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum; ECCLESIA.

PRO FERIA QUARTA.

Propter Salutem noſtram nos Dei gratiis fideles eſſe oportet.
Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: GRATIA DEI.

PRO FERIA QUINTA.

Amplectendus eſt vitæ ſtatus, qui Salutis vias efficiat nobis faciliores.
Vide in Tomo IV. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: VOCATIO.

PRO FERIA SEXTA.

De Fervore in Servitute Dei.
Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: FERVOR.

HEBDOMADA TERTIA.

Prætextus, qui afferuntur, ne Saluti noſtræ operam dare teneamur.

PRO DIE DOMINICO.

Prætextus malæ valetudinis &c.

OSTENDERE poſſumus prætextum hunc laborare, neque diſpenſare aliquem poſſe, quominus cogitet de ſalute ſua; immo e contra medium eſſe tutius, atque utilius illam operandi; Deus enim nihil petit a nobis, niſi quod poſſumus, atque in hoc ſtatu melius illi ſervire poſſumus per obedientiam voluntati ipſius, & per patientiam malorum, quæ tutiora ſunt media ad ſalutem.
Videri poteſt Tomo III. Bibliothecæ Mor. Evang. Titulus: MORBI.

PRO FERIA SECUNDA.

Fruſtra cauſſamur celſitudinem, dignitatem, nobilitatem, ne ſaluti noſtræ conſulere teneamur; cum enim e contra qui ceteris magnitudine præſtant, majoribus obnoxii ſint pereundi periculis, & plura habeant ſalutis operandæ ſubſidia per eleemoſynas, & opera bona, quæ valent exercere, magis tenentur dare operam ſuæ ſanctificationi.
Vide in Tomo I. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: DIGNITAS.

PRO FERIA TERTIA.

Prætextus Adoleſcentiæ.

Falſo prætextu Adoleſcentes ætatem ſuam, quæ tempus eſt ſolatiorum, & voluptatum; cum immo ſibi comparare teneantur fundum morum optimorum, qui illos deinceps arcere valeat a ſæculi corruptione.
Videri poteſt in Tomo I. Bibliothecæ Mor. Evang. Titulus: ADOLESCENTIA, *& in II. Titulus:* EDUCATIO.

PRO FERIA QUARTA.

Prætextus Honorum, & Negotiorum.

Perperam prætexuntur Magiſtratus, & Negotia ad excuſandam Salutis incuriam; quandoquidem maxime neceſſaria hominis in hac vita occupatio, ſecundum Filii Dei verbum eſt, ſervare animam ſuam.
Conſuli poteſt II. Bibliothecæ Tomus, Titulo: DIGNITAS, *& IV. Titulo:* SALUS ANIMÆ.

PRO FERIA QUINTA.

Prætextus Conſuetudinis.

Conſuetudinis prætextus ad negligendam ſalutem peſſimus eſt, cum e contra nimis vividis cupiditatibus noſtris reſiſtentes, & declinantes a pravis exemplis corruptæ multitudinis majora comparemus merita, & tutius in via ſalutis progrediamur.
Videri poteſt Tomo I. Bibliothecæ Mor. Evang. Titulus: CONSUETUDO.

PRO FERIA SEXTA.

Prætextus malorum habituum, qui ægre exuuntur.

Nulla deterior efferri poteſt cauſſa, quam peccatum ad alia impunius perpetranda. Quis enim non videt hoc eſſe palam ſaluti ſuæ abrenuntiare, ſemet validioribus funibus vincire, qui deberent eas quibus innexus eſt frangere?
Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: HABITUS, HABITUALE PECCATUM.

HEBDOMADA QUARTA.

Media peculiaria ad Salutem operandam.

PRO DIE DOMINICO.

De Patientia in tribulationibus habenda.
Videri poteſt in Tomo III. Bibliothecæ Mor. Evang. Titulus; PATIENTIA, *& in IV. Titulus:* TRIBULATIO.

PRO FERIA SECUNDA.

De Eleemoſyna.
Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: ELEEMOSYNA.

PRO FERIA TERTIA.

De Fidelitate Deo in minimis etiam ſervanda.
Videri poteſt in Tomo II. Bibliothecæ Mor. Evang. Titulus: FIDELITAS IN MINIMIS.

PRO FERIA QUARTA.

De Præparatione ad Mortem.
Vide in Tomo III. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum; MORS.

PRO FERIA QUINTA.

Habenda eſt ſingularis devotio erga Beatiſſimam Virginem.
Vide Tomo III. Bibliothecæ Myſt. Theol.

PRO DIE NATIVITATIS.

Eligi poteſt argumentum in Tomo I. Bibliothecæ Myſt. Theolog. Titulo: NATIVITAS DOMINI.

TERTIA ADVENTUS ADUMBRATIO.

De Obicibus Salutis.

FILIUS Dei cum venit in Terras pro omnium hominum ſalute in natura noſtra corrupta, plurimos invenit obices, quos cum per gratiam ſuam abſtulerit, nullas afferre poſſumus cauſſas noſmet a noſtra Sanctificatione diſpenſandi; quia ſi illi cooperari voluerimus, nemini deerit, qui velit ſerio dare operam huic unico, & ſummopere neceſſario negotio. Hoc mihi locum dedit in primo hoc Salvatoris Adventu ſuggerendi plura argumenta, pro variis obicibus, qui nobis oboriuntur, & intra nos propter eas, quæ in nobis dominantur, cupiditates, & extra nos ex iis oppoſitionibus quas in Mundo poſſumus invenire.

HEBDOMADA PRIMA.

Obices interiores ad Salutem, qui ſunt in nobiſmet ipſis.

PRO DOMINICA.

QUEMADMODUM ſupponimus pro primo hoc Sermone Evangelii Præconem pro Argumento ſumpturum Judicium extremum, huc afferemus Synopſim ex noſtra Concionatorum Bibliotheca deſumptam. Dies noviſſimi Judicii dies erit gloriæ Salvatoris: Omnis potentia, ſapientia, & virtus, quæ conſtituunt hominum magnitudinem in terra, evaneſcent in hac terribili Scena, &
Iſaiæ 1. Deus unus Magnus videbitur: *Exaltabitur Dominus ſolus in die illa.* Primum Deus ſolus potens videbitur: *Solus potens*, quippe reliquæ Poteſtates in ſua collectæ, unum dumtaxat Potentem efficient. Secundo: *Solus Sapiens.* Unus ille Sapiens erit, quippe omnia Judicia ſecundum illius Sapientiam reformabuntur. Tertio erit ſolus Sanctus; *Solus Sanctus*: Sanctitas enim illius erit virtutum omnium menſura. Hinc conjicere poſſumus quam terribilis peccatoribus futura ſit magna illa dies, qua neglexerint toto vitæ ſuæ curriculo cooperari gratiis Dei, utiliter ſaluti ſuæ cooperaturi.
Alia inveniri poſſunt argumenta in ſecundo Bibliothecæ Tomo, ſub Titulo: JUDICIUM.

PRO FERIA SECUNDA.

Amor noſtrummet ipſorum.

Hæc illa eſt fatalis Hæreditas, quam a noſtris Protoparentibus hauſimus, & de qua dicere poſſumus; Primo hunc amorem proprium eſſe apertiſſimum Dei inimicum; ſubvertit enim conſilium, propter quod deſcendit in terram, obicem fere inſuperabilem objiciens ſaluti noſtræ quæ finis eſt laborum, paſſionum, & mortis illius. Secundo maximus eſt noſtrummet ipſorum inimicus; neque enim ſolum eſt cauſſa malorum omnium, quia particeps fuit originalis peccati, quod ex ipſa haurimus nativitate, ſed etiam actualium peccatorum omnium, quæ committimus, etenim ut noſtris pereamus cupiditatibus, Dei legem infringimus.
Alia inveniri poſſunt ejuſdem argumenti ſtructuræ in To. I. Bibliothecæ ejuſd. Titulo: AMOR SUI.

PRO FERIA TERTIA.

Indoles noſtra virtuti contraria ſecundus Obex Salutis.

Pravum ingenium noſtrum, magnum eſſe noſtræ ſalutis obicem tribus rationibus probari poteſt. Primo quia ex parte proximi inceſſanter in periculo nos tenet caritatis lædendæ, ac reddendi noſmet omnibus non ferendos. Secundo, quia ex parte noſtra nobis inimicos conciliat, & plerumque nobis conflat odium eorum, cum quibus vivimus. Tertio ex parte Dei, quia indoles, ingenium, naturaque noſtra plerumque ſunt cauſſa omnium peccatorum, quæ contra divinam Majeſtatem perpetramus.
Alia inveniri poterunt argumenta in To. II. Bibliothecæ ejuſd. Titulo: INDOLES, NATURA, TEMPERAMENTUM.

PRO FERIA QUARTA.

Affectus noſtri, & ille, qui potiſſimum dominatur in nobis, tertius Salutis Obex.

Cum animi noſtri cupiditates ſint maximus obex Sa- *Houdry Biblioth. univerſ.* Tom. poſtremus. lutis noſtræ, ſi vivere volumus, ut decet Chriſtianos, tenemur illis inceſſanter inferre bellum fortiter, ac ſtrenue, idque tres potiſſimum ob cauſſas. Primo quia mentem excæcant; quapropter in omnes labimur exceſſus, non rationi, neque conſilio adhibemus aures, & oculos obſtruimus luminibus fidei, & gratiæ. Secundo quia dividunt, & lancinant cor, ubi ortæ ſunt per impreſſiones contrarias, quas ibi gignunt, & per oppoſitos motus, in quos ab illis trahitur in diverſa, in avaritiam, ambitionem, metum, deſiderium &c. Tertio quia illum, qui aliqua tenetur incompoſita animi perturbatione, & qui ſequitur inordinatos cordis ſui motus, trahunt in moleſtiſſimam, miſerrimam, turpiſſimamque ſervitutem.

ALIUD ARGUMENTUM.

Si omnes animi cupiditates generatim ſumptæ maximum ſunt Salutis impedimentum, hoc ſane eſt, cupiditas illa, quæ dominatur, & quæ Saluti maxime adverſatur. Primo, quia origo, & cauſſa eſt omnium malorum, vitiorumque. Secundo, quia vitiat, atque corrumpit omnes bonas actiones, quas facimus, & efficit, ut magis ex ingenio, & affectu, quam virtute duce operemur. Tertio, quia nobis integrum non eſt per illam noſmet colligere, & agere pœnitentiam; ideoque cauſſa eſt familiaris, propter quam morimur in peccato, quod extremum eſt malorum omnium, a nobis pertimeſcendum, & quod nullam patitur medicinam.
Conſule To. I. Bibliothecæ ejuſdem Titulo: AFFECTUS, *ubi ſuppetit larga ſuppellex hujus argumenti.*

PRO FERIA QUINTA.

Amor Mundi quartus Obex Salutis.

Leviſſimi laboris eſt probare, homines, qui Mundo adhærent, qui illius leges, & placita ſectantur, maximum ſaluti ſuæ obicem ſtatuere. Primo, quia de illa nunquam ferme cogitant, vel per quam raro, ſed ſemper iis indulgent voluptatibus, quæ ſibi a Mundo exhibentur. Secundo, quia infinita ab illis patrantur peccata, cum prorſus ſe mancipant cupiditatibus ſuis, & Dei leges infringunt, ut ſecundum mundi leges, & placita vitam componant ſuam. Tertio, quia nullum agunt pœnitentiæ genus, cujus vel ipſum nomen ignorant, neque ullam Chriſtianam virtutem exercent ad beatam æternitatem promerendam.
Videri poteſt To. III. Bibliothecæ ejuſd. Titulo: MUNDUS, *ubi locuples invenietur dicendi copia.*

PRO FERIA SEXTA.

Adhæſio bonis terræ quintus Salutis Obex.

Ampla prædia, & ingentes divitiæ, ſemper a Sanctis Patribus habita fuerunt tamquam magna ſalutis impedimenta: ubi oſtendi poteſt hoc propter tres præcipuas rationes accidere. Primo, quia ingentes opes, & divitiæ prohibent, ne Deo famulemur, & oblivionem inducunt, nos in terris eſſe propter unicum finem. Secundo, quia auferunt a nobis ſpiritus libertatem, qui unice vacat congerendis prædiis, atque divitiis, & curæ earum ſervandarum, ubi illas adeptus eſt. Tertio, in hoc, quod turbant requiem noſtram, & pacem ſexcentis angoribus, & ſollicitudinibus, jurgiis, litibus, & contentionibus, quæ totidem ſunt obices ſaluti, licet nullo ſint in diſcrimine, & quos evitare fere eſt impoſſibile.
Vide in To. I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: DIVITIÆ.

HEBDOMADA SECUNDA.

Obices Salutis externi.

PRO DOMINICA.

Occaſiones peccati, quæ ſunt frequentes, primus Obex exterior.

FACILE eſt probare frequentes peccati occaſiones, quibus in hac vita ſumus obnoxii, magnum nobis eſſe Salutis impedimentum, idque tribus de cauſſis. Primo, quia Juſtus in illis fit peccator niſi inde, & quam celerrime egrediatur. Secundo, quia peccator fit impœnitens, & pertinax in peccato, niſi deſerat occaſionem. Tertio, qui denique inde non vult emergere, invictum ſaluti ſuæ obicem ſtatuit.

In Tomo III. Bibliotheca Moral. Evang. Conſule Titulum: OCCASIO.

PRO FERIA SECUNDA,

Malorum ſocietas ſecundus Obex exterior Salutis.

Malas Societates evitandas eſſe, tamquam magnum Salutis obicem, tribus rationibus confirmatur. Primo, qui innocens ad eas accedit, pervertitur. Secundo, qui vitioſus eſſe incipit, in flagitiis convaleſcit. Tertio, eadem nos manet ſors, idemque exitus, qui impiis, cum quibus ſocietatis fœdus percutimus.

In To. IV. Bialiotheca ejuſd. larga invenietur ſupellex ſub Titulo: SOCIETAS, ET CONVERSATIO.

PRO FERIA TERTIA.

Prava Exempla tertius exterior Obex Salutis.

Ut videamus quantum ponderis, atque auctoritatis habeat pravum exemplum, oſtendendum eſt, Primo, quanta facilitate, alienis exemplis trahi ultro ſinamus. Secundo, cum pravis exemplis in malum rapiamur, non ſolum ea ſequimur, verum etiam gloriamur nos eſſe flagitioſiores præ iis, quos imitamur. Tertio, in vitiis, & criminibus ita confirmamur alienis exemplis, ut fere impoſſibile ſit ab illis recedere.

Conſule To. II. Bibliotheca ejuſd. Titulo: EXEMPLUM, *& invenies plurima hujus argumenti.*

PRO FERIA QUARTA.

Mundus, qui nobis placet, quartus exterior Obex Salutis.

Ad argumentum hoc pertractandum, & oſtendendum, amorem Mundi generatim, & lenocinia, quæ in eo reperiuntur, magnum eſſe Salutis impedimentum, tres potiſſimum afferri poſſunt cauſſæ. Primo, quia Mundus videri non poteſt, quin ametur; illum amantes fallit, & illicit; cor noſtrum ita ſibi mancipat, ut vix id prohibere valeamus ſine peculiari gratia. Secundo, quia illum amare non poſſumus, quin illum ſequamur, videlicet, quin noſmet illius moribus aptemus; quin illi diſplicere vereamur; ideoque, quin mundani efficiamur. Tertio, quia illum ſequi non poſſumus, quin pereamus, quia hæc eſt via lata, quæ ducit ad interitum.

Ad exornandum hoc argumentum vide in Tomo III. Bibliotheca ejuſdem Titulos: MUNDI AMOR, ET PERICULA.

PRO FERIA QUINTA.

Honores, qui nos palpant, quintus exterior Obex Salutis.

Ad oſtendendum quantum ſaluti officiant honores, & dignitates Mundi, aſſerere poſſumus, eos, qui illis præfulgent, obnoxios eſſe, Primo, impietati; modicum habent Religionis ſenſum, ſe ipſos tamquam parvula idola reſpiciunt, ſe ſe ſolutos putant ab omnibus pietatis officiis, quæ cenſent hominibus e plebe dumtaxat impoſita. Secundo, injuſtitiæ; non ſolum zelotypi ſunt jurium ſuorum, ſed facile ea etiam ſibi vindicant, quæ ad ipſos non pertinent. Tertio, voluptatibus; in eas quippe præ ceteris proclives ſunt, propter media, quibus affluunt, ſuis cupiditatibus ſatisfaciendi.

Videri poſſunt in Tomo I. Bibliotheca ejuſdem Tituli; AMBITIO, ET DIGNITAS.

PRO FERIA SEXTA.

Solatia, & voluptates ſextus Salutis Obex.

Sermo poteſt inſtitui, in quo oſtendamus, ſolatia, & voluptates, quibus homines in ſæculo perfruuntur, magnum eſſe Salutis impedimentum. Primum quia ſunt periculoſa, cum plerumque ſint noxia, & ut plurimum ideo tantum nobis placeant. Secundo, quia ſunt criminoſa, & nimis frequentia; cum hæc mundanorum unica ſit occupatio. Tertio, quia fieri non poteſt, ut qui corporeas deperit voluptates curam gerat animæ ſuæ.

Vide in To. IV. Bibliotheca ejuſd. Titulum: SOLATIA.

HEBDOMADA TERTIA.

Obices qui inveniuntur in praxi Chriſtianarum Virtutum.

PRO DOMINICA.

Difficultates, quas in Dei ſervitute, vel comminiſcimur, vel reipſa reperimus.

IN duabus Sermonis hujus partibus oſtendere poſſumus: Primo pœnas, ac labores, quos eſſe arbitramur, vel qui revera inveniuntur in Dei ſervitute, toto Cælo leviores eſſe, ac minores illis, quos in Mundi ſervitute experimur. Secundo e contra, gaudia, quæ guſtantur in Dei ſervitute, toto Cælo eſſe majora, ideoque Dei ſervitutem ſervituti Mundi eſſe præferendam.

Conſuli poteſt Tomus IV. Bibliotheca Mor. Evang. Titulo: SERVITUS DEI, *ubi ſatis ſuperque copia invenietur ad hoc Argumentum exornandum.*

PRO FERIA SECUNDA.

Abrenuntiatio Vitæ Mollis.

Vita commoda, & ſenſuum voluptatibus addicta generale ſalutis eſt impedimentum, neque enim vitium eſt peculiare, ſed vitiorum congeries, quod probari poteſt Primo, quia quædam eſt commixtio placitorum Mundi, & Evangelii, fœdus, quod nunquam coaleſcere valuit. *Quæ conventio lucis ad tenebras?* CHRISTI *ad Belial?* Secundo, quia eſt diviſio inter Deum, & Mundum, Deo quidem contumelioſa, & quam vix patitur Mundus. Tertio, quia eſt temperamentum, quod quin ſeveritatem Legum Evangelicarum mulceat, & imminuat injuſtitiam legum Mundi, illas quidem corrumpit, has vero probat. ad Cor. 2. 6.

Vide in Tom. III. Bibliotheca ejuſdem Titulum: MOLLITIES.

PRO FERIA TERTIA.

Labores Pœnitentiæ.

Pœnitentiæ labores non ſunt minimus obex Salutis; cujus rei triplex adſerri poteſt ratio: Prima eſt vitæ mutandæ difficultas, & vitam inſtituendi prorſus aliam, cui conſuevimus adhuc. Secundo, vis adhibenda, ut adhæſiones, & vincula noſtra infringamus, & ſeparemur ab iis, quæ cordi potiſſimum inhærent. Tertio, difficultas, qua Dei ira mulcetur, ejuſque juſtitiæ ſit ſatis.

Conſule To. III. Bibliotheca ejuſdem Titulo: PŒNITENTIA.

PRO FERIA QUARTA.

Labor ſemet ſubjiciendi vitæ regulari, & Chriſtianæ.

Quod ſemet regulari, Chriſtianæque vitæ ſubjicere, deterreat homines, ne ſalutem ſuam operentur, facilis probatio eſt. Primum quia pœnæ & coactio, quam nobiſmet fingimus in vita Regulari, cum hactenus vixerimus ſine regula, & abnormes, per ſe ſolæ pares ſunt deterrendis illis, qui mollem vitam duxerunt. Secundo, quia cum ſemper vixerimus, quin noſmet ſubmitteremus quibuſdam regulis ſtatui proprio appoſitis; jam impoſſibile videtur ducere vitam prorſus oppoſitam.

Videri poteſt in To. IV. Bibliotheca ejuſdem Titulus: REGULARITAS.

PRO FERIA QUINTA.

Praxis aliquorum Præceptorum difficilium.

Praxis nonnullorum Præceptorum, quæ noſtro adverſantur ingenio, amori proprio, & affectibus, crebro magnum eſt ſalutis impedimentum; quod facile eſt cognoſcere ex horribili difficultate, quam alii, exempli gratia, inveniunt in jejunio ſervando, alii in diligendis inimicis, alii in dimittendis injuriis &c.

Facile eſt copiam invenire in hujuſmodi argumentis in To. I. Bibliotheca ejuſd. Titulo: AMOR INIMICORUM, *& in To. II. Titulo:* JEJUNIUM.

PRO FERIA SEXTA.

Reſpectus Humanus.

Reſpectus humanus proculdubio unum eſt ex graviſſimis impe-

dimentis ſalutis; Omnes enim homines fere illi obnoxii ſunt, & ſine ſcrupulo preſeferunt vitium virtuti tribus diverſis de cauſſis. Primum quia cupiunt placere, vel timent, ne ſummis viris diſpliceant, quibus non timent honorem, & conſcientiam ſuam ſacrificare. Secundo quia metuunt cum æqualibus decertare, cum quibus humana prudentia ſemper conſentire ſuadet. Tertio quia inferiorum cenſuram, & irriſiones evitare conamur, a quibus haberi volumus tamquam commodi, & faciles, qui cum omnibus vivere noverunt, & miſer hic humanus reſpectus ita vitium virtuti comparat, ut quantumvis hæc pluris fiat, malumus tamen videri vitioſi, quam diſplicere illis ipſis, quos omnino contemnimus, adeo humanus reſpectus in nobis dominatur.

Conſule in To. IV. Bibliotheca Moral. Evangel. Titulum: HUMANUS RESPECTUS.

HEBDOMADA QUARTA

Obices ex parte Tentationum.

QUAMVIS Deus nos tentari patiatur, probaturus virtutem noſtram, eamque coronaturus, ſi ex tentatione victoriam retulerimus: tamen uſuvenit ſæpe, ut per incuriam pugnandi, vel reſiſtendi ex nimia in viribus noſtris confidentia, turpiter ſuperemur, & hoc pacto obicem ſtatuentes ſaluti noſtræ in diſcrimen adducamur æternum pereundi.

PRO DOMINICA.

Pro Argumento, & partitione Sermonis deſumi poſſunt tres veritates, quas probare, & ſolide pertractare facile eſt. Prima, Tentationes inevitabiles eſſe, & cum ipſe quoque Dei Filius tentari voluerit, fruſtra nos immunes eſſe velle in quacumque ſimus conditione. Ideoque noſmet præparare debemus ad illas impugnandas, & ſuperandas. Secunda eſt Tentationem nobis utilem eſſe; etenim efficit, ut virtus emicet noſtra, & medium præbet acquirendi merita propter Cælum. Quapropter ſunt ſigna amoris, quo nos complectitur Deus, & curæ quam ejus providentia gerit gloriæ noſtræ. Tertia in noſtra poteſtate eſſe vincere Tentationes, undequaque proficiſcantur, ope divinæ gratiæ, ideoque nos culpa noſtra ſuperari, ſi vincimur.

Vide in To. IV. Bibliotheca Moral. Evangel. Titulum: TENTATIO.

PRO FERIA SECUNDA.

In duplici parte Sermonis oſtendere poſſumus, primo nullam eſſe virtutem, quæ ſupra tentationem ſit; hoc eſt, quocumque in ſtatu ſimus, nos tentari ſive a dæmone, ſive ab externis objectis, ſive per eas tentationes, quæ in nobiſmet ipſis oriuntur. Quamobrem tentatio ſemper eſt metuenda, & nunquam præſumendum eſt in viribus noſtris, niſi ſuperari velimus: Secundo nullas eſſe tentationes, quæ viribus noſtris nequeant ſuperari; videlicet nullam eſſe adeo violentam tentationem in quavis materia, quam ope divinæ gratiæ ſuperare non valeamus; quam ſi neglexerimus, tentatio magnum eſt ſalutis noſtræ impedimentum.

Vide eumdem tomum, ac Titulum.

PRO FERIA TERTIA.

Oſtendere poſſumus in duabus partibus Sermonis, primum nullam eſſe tentationem adeo levem, & debilem, qua ſuperari minime valeamus; niſi nobiſmet invigilaverimus, & ſi in viribus noſtris confiderimus. Secundo nullam e contra eſſe adeo vehementem, quam cæleſti ope freti vincere non valeamus.

Vide locum eumdem.

PRO FERIA QUARTA.

Pro argumento ſumi poteſt; primo quid faciendum ſit ante tentationem, ne ſit ſalutis noſtræ impedimentum. Prævertenda eſt; conatus exerendi ſunt ad illam evitandam; noſmet præparare debemus ad illam impugnandam, ac ſuſtinendam. Secundo, quid in ipſa tentatione faciendum ſit: ſtrenue illi repugnandum eſt, Cæleſte implorandum auxilium, & Deo ſervanda fidelitas. Tertio quid poſt tentationem faciendum, & poſt relatam ex ipſa victoriam. Victoria ſuis viribus accepta referenda non eſt, & Deo agendæ ſunt gratiæ.

Vide locos eoſdem.

PRO FERIA QUINTA.

Duo ſunt tentationum genera, in quibus aliter noſmet gerere debemus, variiſque uti mediis ad ea ſuperanda. Primum tentationes ſunt, quæ a nobis non quæſitæ, nos adoriuntur. Naſcuntur ſine nobis; a corruptione naturæ noſtræ proficiſcuntur; ideoque Deus ad eas ſuperandas neceſſaria nobis miniſtrat auxilia: nos vero pro virili vigilantia, & præcautione debemus uti, ut illas prævertamus, atque fortitudine, ut illis repugnemus. Secundo aliæ a nobis quæruntur, & illis ultro noſmet objicimus manentes in occaſione; ideo nobis ſemper fatales ſunt, neque alias ſuppetit ratio, qua illas vincamus, niſi fuga, ſine qua fiunt magnum ſalutis noſtræ impedimentum.

Vide eumdem Tomum, ac Titulum.

PRO FERIA SEXTA.

Pro argumento ſumi poteſt tria eſſe perſonarum genera, quæ doceri debent, quomodo ſe ſe in tentationibus gerant. Primi ſunt Temerarii, qui cæci ſemet periculo objiciunt; & hi docendi ſunt fugam tentationum, & chriſtianam vigilantiam, eſſe conſilium prudentiſſimum, quod valeant amplecti. Secundi ſunt homines nimis ſimplices, ac imperiti, qui in laqueos dæmonis incidunt, quia dolos, atque technas illius detegere neſciunt. Hi ſunt erudiendi, eiſque aperiendæ artes, & inſidiæ quibus humani generis inimicus utitur ad eos decipiendos. Tertii ſunt ignavi, quibus deeſt animus reſiſtendi. Hi excitandi ſunt exemplo Filii Dei, atque Sanctorum, qui Cæleſtibus gratiis adjuti tandem ſuperaverunt omnia impedimenta, quæ nacti ſunt in via ſalutis, & de illis glorioſum retulerunt triumphum.

Vide eumdem Tomum, & Titulum.

QUARTA ADVENTUS ADUMBRATIO.

IN quarta hac Adventus adumbratione impugnanda aggredimur præcipua ſæculi crimina pro themate generali adhibentes verba illa Jeremiæ Prophetæ: *Ecce* Jerem. 1.
conſtitui te hodie ſuper gentes, ut evellas, & deſtruas, & diſperdas, & diſſipes.

Tota hæc Adventus Adumbratio fere invenietur in Tomo ſecundo Argumentorum particularium Auctoris in omnia argumenta, cui ut compleretur Sermonum numerus nonnullos tantum adjeci, ſumptos ex variis Bibliothecæ Tomis, eo in ordine qui hic exhibetur.

HEBDOMADA PRIMA.

De peccatis maxime particularibus, quæ committuntur contra Deum, & Cultum illis.

PRO DOMINICA.

DE noviſſimo Judicio.

Vide in Tomo II. Bibliotheca Moral. Evangel. Titulum: JUDICIUM.

PRO FERIA SECUNDA.

De Incredulitate, & Infidelitate plurimorum Fidelium.

Vide To. II. Bibliotheca ejuſdem Titulum: FIDES, ET FIDELITAS IN REBUS MINIMIS.

PRO FERIA TERTIA.

De Curioſitate, & periculo, ubi hæc nos conſtituit ſequendi recentes de Religione ſententias.

Vide in To. I. Bibliotheca ejuſd. Titulum: CURIOSITAS.

PRO FERIA QUARTA.

De Jurejurando, & de blaſphemiis.

Vide To. II. Bibliotheca ejuſd. Titulo: JURAMENTUM.

PRO FERIA QUINTA.

De Reverentiæ defectu in templis.

Vide in Tomo IV. Bibliotheca ejuſd. Titulum: TEMPLA.

PRO FERIA SEXTA.

De Simonia.

Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: Ecclesiasticus.

HEBDOMADA PRIMA.

De peccatis quæ proximo officiunt, vel ſcandalum afferunt,

PRO DOMINICA.

PEr occaſionem verborum hodierni Evangelii: *Quid exiſtis in deſertum videre? Hominem mollibus veſtitum?* Sermo inſtitui poteſt de luxu, atque immodeſtia veſtium.
Vide in Tomo IV. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: Vestium luxus.

PRO FERIA SECUNDA.

De Spiritu avaritiæ, qui dominatur in Mundo.
Vide Tomum I. Bibliothecæ ejuſdem Titulo: Avaritia, *&* Divitiæ.

PRO FERIA TERTIA.

De Diſcordia, & litibus.
Vide in Tomo I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Discordia.

PRO FERIA QUARTA.

De Fœnore, & Uſura.
Vide in Tomo I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Avaritia.

PRO FERIA QUINTA.

De relationibus quæ fiunt dictorum, factorumque alienorum.
Vide in Tomo I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Detractio.

PRO FERIA SEXTA.

De Adulatione, vel irriſione.
Vide in Tomo I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Adulatio.

HEBDOMADA TERTIA.

De Peccatis, quæ ſpectant ad ſingulos.

PRO DOMINICA.

IN illa Evangelii verba: *Tu quis es?* Sermo inſtitui poteſt de ambitione.
Vide in Tomo I. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum; Ambitio, et Dignitas.

PRO FERIA SECUNDA.

De intemperantia.
Vide in Tomo II. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Intemperantia.

PRO FERIA TERTIA.

De Ludo.
Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Solatia.

PRO FERIA QUARTA.

De ſpectaculis.
Vide ibid. Titulum: Spectacula.

PRO FERIA QUINTA.

De Pravorum Librorum lectione.
Vide To. III. Bibliothecæ ejuſdem Titulo: Libri.

PRO FERIA SEXTA.

De impudicitia.
Vide To. II. Bibliothecæ ejuſdem Titulo: Impudicitia.

HEBDOMADA QUARTA.

De Peccatis, quæ in quolibet ſtatuum genere dominantur,

PRO DOMINICA.

DE Peccato mortali generatim,
Vide in Tomo III. Bibliothecæ Mor. Evang. ſub Titulo; Peccatum Mortale.

PRO FERIA SECUNDA.

De Fuga Occaſionum.
Vide ibid. Occasio.

PRO FERIA QUARTA.

De pravis Societatibus.
Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Societas.

PRO FERIA QUINTA.

De Cordis induratione, animæque cæcitate.
Vide in To. I. Bibliothecæ ejuſd. Titulum: Cæcitas animæ.

PRO DIE NATIVITATIS DOMINI.

Eligi poteſt Argumentum ex illis, quæ in To. I. Bibliothecæ Myſt. Theol. recenſentur,

QUINTA ADVENTUS ADUMBRATIO.

In ea verba 1. *Joann.* 3. *Scitis quia ille apparuit, ut peccatum tolleret.*

PRO DOMINICA.

ANgelus qui Adventum nuntiavit Filii Dei, addidit ipſum vocatum iri Salvatorem, eo quod liberaturus erat homines a peccatis eorum; *Ipſe enim ſalvum faciet* Matth. 1.
populum ſuum a peccatis eorum. Ad id profecto ille in Mundo viſus eſt, quemadmodum dilectus ejuſdem Diſcipulus teſtatur in Epiſtola prima. *Scitis, quia ille apparuit, ut peccatum tolleret*, quæ verba pro textu eſſe poſſunt ſingulis diebus hujus Adventus. De hoc igitur conſilio, quod Homo-Deus ſibi propoſuit venturus in Mundum ad deſtruendum corpus peccati, ut verbis utar Sancti Pauli, *Ut deſtruatur corpus peccati*, videlicet conge- Rom. 9.
riem pecatorum, quamvis Apoſtolus alium illis ſenſum tribuat; vobis verba facturus ſum: in prima Hebdomada propono oſtendere peccata, ad quæ evertenda Dominus venit: In ſecunda vero, quomodo ad illa radicitus convellenda, uſque ad eorum originem aſcendit: In tertia, quomodo illis tribuit remedia: & demum in quarta, ſubſidia, quæ nobis ſuggerit ad ſuperanda, & omnino proſcribenda hæc opera tenebrarum.

HEBDOMADA PRIMA.

Quænam ſunt peccata, ad quæ impugnanda, ac tollenda Dei Filius aſcendit.

PRO DOMINICA.

DE Judicio, & præſertim de examine, & diſcuſſione criminum, quæ perpetrata fuerant,
Vide To. II. Bibliothecæ Concionatoriæ ſub Titulo: Judicium.

PRO FERIA SECUNDA.

Poſtquam allata fuerunt verba illa: *Quidquid eſt in* 1. Joann. 2.
Mundo; concupiſcentia oculorum, concupiſcentia carnis, & ſuperbia vitæ; Oſtendendum eſt: hanc eſſe peccatorum omnium originem, & initium faciendum eſt a concupiſcentia oculorum, videlicet ab amore divitiarum, avaritia, & deſiderio bonorum Mundi hujus.
Vide in To. I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Avaritia, *& in IV. Titulum:* Divitiæ.

PRO

PRO FERIA TERTIA.

Concupiſcentia carnis. De impudicitia, & vita molli, & voluptatum perquiſitione.
Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: Impudicitia; *ac in III. Titulum.* Mollities.

PRO FERIA QUARTA.

Superbia vitæ. De ambitione, & honorum deſiderio.
Vide in Tomo I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Ambitio.

PRO FERIA QUINTA.

De adhæſione ipſi Mundo; oſtendendo quam difficile ſit Mundum videre, quin illum amemus, quin nobis placeat, quin illi adhæreamus; & quam difficile ſit illi adhærere, quin pereamus abeuntes in illius placita, & plurima peccata perpetrantes.
Vide in To. III. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Mundus.

PRO FERIA SEXTA.

De peccato generatim, ſemper tamen intelligendo peccatum mortale; quod oſtendendum eſt, quantam injuriam inferat Deo, & quantam peccatoribus perniciem.
Vide in Tomo III. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Peccatum Mortale.

HEBDOMADA SECUNDA.

Media, quæ Dei Filius nobis dedit ad evitandum peccatum.

PRO DOMINICA.

FUgere occaſiones, quæ nos in illud alliciunt, & quæ totidem ſunt fragilitati noſtræ pericula.
Vide in Tomo III. Bibliothecæ Mor. Evangel. Titulum: Occasio.

PRO FERIA SECUNDA.

Fugere iniquorum ſocietatem, qui nos in omnia trahunt flagitia.
Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Societas.

PRO FERIA TERTIA.

Cohibere affectus, eos vero potiſſimum, quibus facilius trahi ſinimus.
Vide in Tomo I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Affectus.

PRO FERIA QUARTA.

Evitare Otium, quod fons eſt malorum plurimorum.
Vide in Tomo III. Bibliothecæ ejuſd. Titulum: Otium.

PRO FERIA QUINTA.

Non immiſcere ſe in tumultuoſæ, negotioſæque vitæ genus, ſed amare ſolitudinem, & ducere vitam uniformem, ac regularem.
Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Regularitas.

PRO FERIA SEXTA.

Semper timere Deum.
Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Timor Dei.

HEBDOMADA TERTIA.

Auxilia, quæ Deus nobis præſtat, ne per peccatum ſuperemur.

PRO DOMINICA.

GRatiæ Dei actuales ad reſiſtendum tentationibus, quibus circumſepti ſumus.
Vide in Tomo I. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum; Gratia actualis.

PRO FERIA SECUNDA.

Oratio, cui adhæret promiſſio nobis in neceſſitatibus ſubveniendi.
Vide in Tomo III. Bibliothecæ ejuſdem Titulum? Oratio.

PRO FERIA TERTIA.

Dei Præſentia, ejuſque oculi ſemper patentes, ut noſtras actiones conſiderent.
Vide Tomo III. Bibliothecæ ejuſd. Titulum: Præsentia Dei.

PRO FERIA QUARTA,

Vigilantia in noſmet ipſos ad evitanda pericula, & occaſiones.
Vide in Tomo III. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Vigilantia Christiana.

PRO FERIA QUINTA.

De peculiari Dei Providentia, protectione, & auxilio in periculis.
Vide in Tomo III. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Providentia Dei.

PRO FERIA SEXTA.

De peculiari protectione Beatiſſimæ Virginis, & Angelorum Cuſtodum.
Vide III. Tomum Myſteriorum.

HEBDOMADA QUARTA.

Remedia, quæ nobis ſuppetunt ad reſurgendum poſtquam lapſi ſumus.

PRO DOMINICA.

SIncera pœnitentia peccatorum.
Vide in Tomo III. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: Pœnitentia.

PRO FERIA SECUNDA.

Omnia facere, ut placeamus Deo.
Vide ibid. Titulum: Opera.

PRO FERIA TERTIA.

Fervor devotionis.
Vide in Tomo II. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Fervor.

PRO FERIA QUARTA.

Palam profiteri ſe velle ſervire Deo.
Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Servitus Dei.

PRO FERIA QUINTA.

Cogitatio mortis, & eorum quæ illam conſequuntur. *Memorare noviſſima tua, & in æternum non peccabis.*
Vide in Tomo III. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Mors.

PRO FERIA SEXTA.

Vide in Tomo I. Bibliothecæ Myſt. Theolog. Titulum: Nativitas Domini, *& elige argumentum, quod tibi aptius videbitur.*

SEXTA ADVENTUS ADUMBRATIO.

De imitatione Jesu Christi.

Dei Filius in terram deſcendit non ſolum ut noſtram Salutem operaretur, verum etiam ut nobis præluceret exemplo in omnibus actionibus noſtris; eo uſque, ut quamvis etiam progenitores noſtri nequaquam Domini legem perfregiſſent, & nullum fuiſſet peccatum, quod eſſet expiandum; plures tamen aſſerant Doctores, de Cælo Christum Jesum deſcenſurum fuiſſe, ut nobis ſanctæ, perfectæque vitæ præberet exemplum.

HEBDOMADA PRIMA.

Vitam ejus abſconditam imitari.

PRO DOMINICA.

Probra, quibus Judicii die Deus improperabit peccatoribus, eo quod noluerint imitari illud Exemplar, quod illis in proprio Filio ſuo propoſuerat.

Vide Tomum II. Bibliothecæ Concionatoriæ ſub Titulo: Judicium.

PRO FERIA SECUNDA.

De Myſterio Incarnationis. Quouſque Dei Filius ideo ſe humiliaverit, & uſquequo nos extulerit, oſtendit nobis exemplo ſuo, nos contentos eſſe debere ſtatus noſtri, ſi humili loco nati ſumus, & noſmet humiliare, ſi quo ſumus in pretio, & aliquam in Mundo dignitatem ſumus adepti.

Vide in Bibliotheca primum Tomum Myſteriorum.

PRO FERIA TERTIA.

Perfecta conſenſio Filii Dei cum voluntate Patris ſui,
Hebr. 10. ſecundum hæc Regii Pſaltis verba: *In capite libri ſcriptum eſt de me, ut faciam voluntatem tuam, Deus meus volui.* Oſtendendum eſt nihil nobis antiquius eſſe debere, quam rebus in omnibus ſequi voluntatem Dei ad illius imitationem, & noſmet illi conformare.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ Mor. Evangel. Titulum: Obedientia.

PRO FERIA QUARTA.

Zelus, quem teſtatus eſt in communi vitæ conſuetudine pro ſalute hominum, & media, quibus uſus eſt ad illam procurandam, nos docent, quid nobis faciendum ſit pro ſalute proximi.

Vide Tomum II. Bibliothecæ ejuſdem Titulo: Zelus.

PRO FERIA QUINTA.

Indulgentia, & Miſericordia, quam Dei Filius præ ſe tulit erga peccatores; illos inquirens, & curans quocumque invenire poterat, vel qui ad ipſum confugiebant: medicinam afferens non ſolum morbis corporum, verum etiam & animarum.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Miſericordia.

PRO FERIA SEXTA.

Succeſſus Zeli, laborumque ipſius in communi vitæ conſuetudine: attraxit enim ad Patrem ſuum paucos profecto peccatores, dum viveret, ſed affluenter ſupplevit per labores, ſanctamque Apoſtolorum ſuorum converſationem.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Zelus.

HEBDOMADA SECUNDA.

Imitari debemus illud vitæ genus, quod Salvator cum hominibus converſatus inſtituit, & virtutes, quas in hac vita exercuit.

PRO DOMINICA.

Sicuti amor, quo Dei Filius homines proſecutus eſt, illum adegerit, ut ipſe etiam homo fieret, atque cum hominibus verſaretur, juxta Baruch vaticinium: *Poſt hac in terris viſus eſt, & cum hominibus* Baruch 3.
converſatus eſt, quod duobus expreſſit verbis dilectus Joann. 1.
Diſcipulus: *& habitavit in nobis*; ita poſſumus imitari virtutes, quas præ ſe tulit, Caritatem, Suavitatem, Zelum, Humilitatem &c. & inde percipere debemus modum converſandi cum hominibus, immo etiam cum nequiſſimis peccatoribus; quænam eſſe debeant noſtra in hujuſmodi converſationibus conſilia, & quibus præcautionibus ſit nobis utendum.

Vide in hoc argumento Tomum IV. Bibliothecæ Mor. Evang. Titulo: Societas, et Conversatio malorum, *ac in To. III. Myſteriorum Titulum;* Visitatio Beatæ Mariæ Virginis.

PRO FERIA SECUNDA.

Cum Salvator incœperit vitam ſuam in ſolitudine conſueſcens cum Deo, ut ſe ſe diſponeret ad converſandum cum hominibus, atque ad id quadraginta dies jejunaverit, nos docuit exemplo, ut ad noſmet præparandos ad converſandum cum hominibus, & ad eorum converſionem procurandam, primum in ſolitudine nobis operam dandam eſſe, ut ipſi ſanctificemur. *Quid enim* Matth. 16.
prodeſt homini, ſi univerſum Mundum lucretur, animæ Luc. 9.
vero ſuæ detrimentum patiatur?

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſd. Titulum: Sanctitas, et Salus.

PRO FERIA TERTIA.

Caritas, quam Dei Filius erga homines præ ſe tulit, ubi inter illos verſatus eſt, nos ad illum hac in re imitandum invitat omni cum benevolentia, qua poſſumus erga proximum noſtrum. Hujus autem Caritatis conditiones ſunt, primum hanc ſupernaturalem eſſe debere in cauſſa, videlicet omnia quæ illi præſtamus officia, propter ſalutem ipſius eſſe a nobis præſtanda. 2. Caritatem hanc in extenſione ſua eſſe debere univerſalem; videlicet, nobis Chriſtiana caritate omnes homines eſſe diligendos, quicumque illi tandem ſint ſine diſcrimine regionum, fortunarum, conditionum &c. 3. Eamdem eſſe debere conſtantem in duratione ſua, & nunquam nobis eſſe ceſſandum ab illius dilectione, quamcumque nobis anſam præbere poſſit offenſionis, odii, iracundiæ &c.

Vide in Tomo I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Amor, et Caritas.

PRO FERIA QUARTA.

Zelus, quem teſtatus eſt in vitæ ſuæ conſuetudine pro hominum ſalute, & media quibus uſus eſt ad illam procurandam, nobis oſtendunt quo zelo, & quibus operibus, proximi noſtri ſalutem procurare debeamus.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Zelus.

PRO FERIA QUINTA.

Miſericordia, atque Indulgentia, quam Dei Filius præ ſe ferebat erga peccatores illos conquirens, curans quoſcumque nanciſcebatur, vel qui ad illius opem confugiebant, & medicinam faciens non ſolum corporum infirmitatibus, verum etiam animarum.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Miſericordia.

PRO FERIA SEXTA.

Succeſſus Zeli Filii Dei, laborumque vitæ, quam duxit in hac cum hominibus conſuetudine; ex quibus quidem dum viveret haud equidem multos per ſe traxit ad Patrem; ſed quorum numero, & multitudini affluenter ſupplevit per labores, ſanctamque Apoſtolorum ſuorum converſationem.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Zelus.

HEBDOMADA TERTIA.

Quomodo imitari debemus vitam illius patientem in terra, & noſmet ad illius normam componere per obedientiam, & patientiam in tribulationibus noſtris.

PRO DOMINICA.

Cum Dei Filius pertulerit quidquid fingi poteſt pœnarum, ſitim, famem, temporum intemperiem, cui ſemet ſubjicere voluit; nos ſuo docet exemplo patienter ſuſtinere labores, & ærumnas vitæ hujus per omnium ſenſuum mortificationem.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: Pœnitentia.

PRO FERIA SECUNDA.

Caritas ejus fecit, ut ſuſtineret eorum defectus, quos voluit trahere in ſequelam ſui, cujuſmodi fuit rudis Apoſtolorum ſuorum craſſities, ingratitudo eorum, quos ſibi beneficiis devinxerat, contradictio eorum, quibus ſalutaria monita præbebat, quod locum præbet Sermoni de Caritate, quæ ſita eſt primum in præferendis Proximi defectibus, ſecundo in procurandis quibuſcumque bonis, quæ pro virili poſſumus: quod Apoſtolus duplici verbo complexus eſt. *Caritas patiens eſt, benigna eſt.*

Vide To. I. Bibliothecæ ejuſdem Titulo: Caritas, et Amor Proximi.

PRO FERIA TERTIA.

Conſiderandum eſt, quid Dei Filius paſſus fuerit ab invidentibus ſibi, Scribis, & Phariſæis, injurias, aculeatas irriſiones, calumnias, quibus adniſi ſunt illius exiſtimationi officere, & miraculis ejus nebulam offundere. Ut illum in re hac imitemur, ſemper munere noſtro defungi debemus, & hominum ſermones contempere, eorumque calumnias &c.

Vide in To. I. Bibliothecæ ejuſd. Titulum: Amor inimicorum, *nec non* Detractio, *& in IV. Titulum:* Reſpectus humanus.

PRO FERIA QUARTA.

Meditari contumelias, quas in perſona ſua paſſus eſt. Illum capere, retinere, vincire tamquam inſipientem voluerunt; habitus fuit tamquam dæmoniacus, ad Judices adductus fuit &c. quod ille heroica patientia ſuſtinuit, & quod ipſi poſſumus imitari in omnibus perſecutionibus, & indignitatibus, quas ab hominibus patimur.

Vide Tomum I. Bibliothecæ ejuſdem Titulo: Amor inimicorum, *III. Titulo:* Patientia, *& IV. Titulo:* Tribulationes.

PRO FERIA QUINTA.

Dei Filius pertulit criminationes, falſa teſtimonia contra ſe lata, tunc ſolum modeſte diluens crimina, cum doctrina ſua impetebatur, vel cum ea quæ falſo de ipſo afferebantur, ſcandalum inferebant. Quod locum præbet loquendi de noſtræ exiſtimationis cura, cum falſis nominibus laceſſitur ſecundum illa Scripturæ verba. *Curam habe de bono nomine.*

Vide in Tomo I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Detractio.

PRO FERIA SEXTA.

Quamvis non omnes imitari poſſint Salvatorem in morte, atque ſuppliciis Paſſionis ejus, cum hoc proprium ſit Martyrum dumtaxat, debemus tamen omnia ſuſtinere mala, & dolores ſpiritus, & corporis; infirmitates, & funeſtos caſus, qui nobis & a Deo, & ab hominibus incidunt.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Tribulationes.

SEPTIMA ADVENTUS ADUMBRATIO.

De Temporis uſu.

Desumptis pro themate his Apoſtoli verbis: *Hora eſt jam nos de ſomno ſurgere: nunc enim propior* Rom. 13.
eſt noſtra ſalus, quam cum credidimus; Quandoquidem Eccleſiæ mens eſt nos diſponendi ad Salvatoris Adventum, ad quod nihil aptius invenit, quam dicere, hoc tempus eſſe, quo propior eſt noſtra Redemptio. Bonus temporis uſus in hoc ſitus eſt; primum habita temporis elapſi ratione, quamvis non ſit amplius in noſtra poteſtate, illud redimere, & inde haurire præcepta pro futuro, & factam a nobis jacturam reparare. Secundo ratione temporis præſentis; hoc uti debemus in bonis faciendis operibus, & videndo quid nobis deſit, & quid debeamus acquirere. Tertio ratione temporis futuri, quod prudenter prævidendum eſt, & diligenter præcavendum ad evitanda pericula æternæ ſalutis.

HEBDOMADA PRIMA.

Præteritum reparare.

PRO DOMINICA.

Sermo de Judicio, in quo maximus reproborum dolor, & acerrima quæ illis fiet exprobratio, erit, neglexiſſe tempus ſibi ad ſalutem ſuam operandam conceſſum.

Vide in Tomo II. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum: Judicium extremum.

PRO FERIA SECUNDA.

Sermo erit de temporis natura, quod eſt menſura vitæ noſtræ, noſtræque æternitatis. Ubi oſtendere poſſumus; 1. nihil nobis eſſe debere antiquius tempore; 2. nihil amitti poſſe facilius, & cujus jactura nullum nobis faceſſit negotium. 3. Cum præſertim nulla nobis gravior eſſe debeat jactura, quam temporis.

Vide in To. IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Tempus.

PRO FERIA TERTIA.

Præteritum per ſinceram pœnitentiam reparandum eſt; quæ primum conſiſtit in vero peccatorum noſtrorum dolore; 2. in ſincera vitæ mutatione; 3. & in perfecta per congruam ſatisfactionem expiatione.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Pœnitentia.

PRO FERIA QUARTA.

Malum, cui noſmet objicimus procraſtinantes converſionem, & pœnitentiam uſque in mortem freti tempore, quod non eſt in poteſtate noſtra, & quod fortaſſe nunquam ſumus habituri.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Pœnitentiæ procrastinatio.

PRO FERIA QUINTA.

Fervor in cultu Dei eſt ratio vera brevi reparandi tempus criminum noſtrorum, quod alioquin reparare non poſſumus niſi longo annorum intervallo. In fervore enim tria hæc bona poſſumus invenire, 1. nobis ſternit viam Cæli, atque virtutis. 2. efficit, ut brevi magis progrediamur in via perfectionis, quam ſi pluribus annis vitam communem duceremus. 3. facit ut in Dei famulatu perſeveremus & ſtadium feliciter percurramus uſque ad finem, quæcumque nobis occurrant difficultates in exercitatione pœnitentiæ.

Vide in Tomo II. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Fervor.

PRO FERIA SEXTA.

Delendum eſt per Pœnitentiæ Sacramentum malum, quod tempore præterito fecimus, neque illius meminiſſe, niſi ut doleamus, & illud expiemus.

Vide in Tomo I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: Confessio.

HEBDOMADA SECUNDA.

Bene uti tempore præſenti,

PRO DOMINICA,

VERA prudentia nos docet bene uti tempore præſenti, quod unum noſtrum dicere poſſumus; non autem in futuro confidere, quo fortaſſe carituri ſumus.
Apoc. 10. *Et tempus non erit amplius.*

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum; TEMPUS.

PRO FERIA SECUNDA.

Cum præſens tempus illud ſit unum, de quo valeamus diſponere, eodem uti debemus in bonorum operum praxi ad redimendum præteritum, atque utiliter ſaluti noſtræ cooperandum ſecundum illud Scripturæ
I. Joann 9. verbum: *Veniet enim nox, quando nemo poterit operari*, cum ipſi etiam Beati aliquo in ſenſu doleant, & cupiant melius inſumpſiſſe tempus ad augenda ſua merita.

Vide Tomum III. Bibliothecæ ejuſdem Titulo; OPERA, *& IV. Titulo:* TEMPUS.

PRO FERIA TERTIA.

Sermo poteſt inſtitui ſecundum Veteris cujuſdam Auctoris verba aſſerentis, pleroſque homines triplici modo temporis ſui jacturam facere: primum nihil agendo; ſecundo faciendo ea, qua mala ſunt; tertio faciendo aliud quidpiam præter ea, quæ facere tenentur.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſd. Titulum: TEMPUS.

PRO FERIA QUARTA.

Tempore non poſſumus uti melius, quam perſungentes Officiis ſtatus, ad quem Deus nos evocavit.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: VOCATIO.

PRO FERIA QUINTA.

Regere conſcientiam noſtram, & noſmet adducere in hac vita in eum ſtatum, in quo eſſe cuperemus in mortis articulo, cum proximi erimus ad comparendum coram Deo.

Vide in Tomo I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: CONSCIENTIA.

PRO FERIA SEXTA.

Vitam ducere regularem, cujus tempus optime diſtributum ſit pro ſingulis Religionis officiis, pro negotiis, & iis, quæ in proximi gratiam præſtanda ſunt.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum; REGULARITAS.

PRO TERTIA, ET QUARTA HEBDOMADA.

In antecesſum tempus futurum prævertere Chriſtiana praviſione.

PRO DOMINICA.

SE ſe committere divinæ Providentiæ pro futuro tempore in iis, quæ ad temporalia pertinent negotia, poſt rationabilem curam ac tempus implicitum, ut felicem exitum nanciſcantur.

Vide in Tomo I. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum; PROVIDENTIA.

PRO FERIA SECUNDA.

Diſponere rebus ſuis in vita, ut poſt mortem nullæ relinquantur hæredibus litium cauſſæ; jure teſtamenti omnium contentionum ſemina auferendo.

Vide in Tomo I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: DISCORDIA.

PRO FERIA TERTIA.

Præmunire ſe contra tentationes, & periculoſas occaſiones, quæ iterum nos immergere poſſunt in ea flagitia, ex quibus divina miſericordia fuimus erepti.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ Moral. Evangel. Titulum; OCCASIONES, *& in IV. Titulum:* TENTATIONES.

PRO FERIA QUARTA.

Sæpe cogitare de Morte, & iis, quæ mortem conſequuntur, cum nobis perſuaſum ſit, qualitatem Mortis ſeu bonæ ſeu malæ pendere a vitæ qualitate.

Vide Tomo III. Bibliothecæ ejuſdem Titulus: MORS.

PRO FERIA QUINTA.

Sæpe meditari hærere nos inter beatam, & miſeram æternitatem, quin ſciamus, quænam futura ſit poſt vitam ſors noſtra, ſed maximum, & unicum nobis eſſe debere negotium, certam facere æternam felicitatem, quam poſt mortem ſperamus.

Vide Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: SALUS.

PRO FERIA SEXTA.

Conſulere rationi, quam Deo reddituri ſumus in Extremo Judicio.

Vide Tomo II. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: JUDICIUM EXTREMUM.

PRO DIE NATIVITATIS DOMINI.

Vide Tomo I. Bibliothecæ ejuſd. Titulum: NATIVITAS.

Si qua præterea ſupereſt dies, pro argumento deſumi poteſt felicitas, quam poſt hanc vitam ſperamus, & quæ merces futura eſt laborum noſtrorum; Ad quod pertractandum argumentum non deerit rerum ſupellex in Tomo I. ejuſdem Titulo: BEATITUDO.

OCTAVA ADVENTUS ADUMBRATIO.

De ſecundo Salvatoris Adventu in Animam Fidelium.

SANCTUS BERNARDUS in ſermone quodam pro Adventu tres diſtinguit Adventus Fili Dei in Terram, quorum primus præteriit, alter præſens eſt ſingulis vitæ noſtræ momentis, & tertius, qui futurus eſt in fine ſæculorum, cum tamquam Judex Supremus venturus eſt ſingulos homines judicaturus. Primus fuit noſtræ felicitatis exordium, & accidit in plenitudine temporum. Tertium expectamus, ut noſmet diſponamus ſecundo, qui quotidie fit in nobis, & qui eſſe poterit argumentum Sermonum integri Adventus. Videlicet Dei Filius naſcitur, novamque accipit vitam in anima Juſtorum, efficiens, ut illi ipſi Sanctam, ſupernaturalem, & prorſus divinam ducant vitam per gratiam Sanctificantem, quæ nobis applicat meritum primi Adventus, & nos contra ſeveritatem tertii confirmat. Ad peculiarem hunc Adventum fert animus vos præparare per omnes cujuslibet hebdomadæ Sermones.

HEBDOMADA PRIMA.

PRO DOMINICA.

EX omnibus Argumentis deligi unum poteſt, quod peculiariter attingat diſcrimen inter primum, extremumque Judicium.

Hoc autem hauriri poteſt ex prima Quadrageſimæ Dominica,

PRO FERIA SECUNDA.

Dei Filius in hoc Adventu Peculiari in corda noſtra præſefert eamdem ſollicitudinem veniendi ad nos, quam præſetulit cum venit pro univerſis hominibus generatim. Etenim ille prior quærit nos gratiis actualibus; 2. extremam præſefert patientiam in perferendis repulſis, & præſtolando donec illi aperiamus aditum in cordibus noſtris. Hoc non ſolum excitare debet confidentiam noſtram in illius Miſericordia; verum etiam inſpirare debet extremam formidinem, ne hac eadem abutamur miſericordia, quod illud a nobis arceret.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ Mor. Evangel. Titulum: MISERICORDIA.

PRO FERIA TERTIA.

De altero hoc Filii Dei in animas noſtras Adventu, id dici poteſt quod Eccleſia dicit de primo, cum venit
Joann. 3. in terram. *Sic Deus dilexit Mundum, ut filium ſuum Unigenitum daret*; quandoquidem comparaturi duplicem hunc Adventum, & Nativitatem, oſtendere poſſumus Dei Filium in utraque parem nobis teſtari caritatem. 1. Quia hic amor eſt gratuitus, quin aliquid ſit in nobis, quod ipſum cogere valeat, ut nobis hanc gratiam largiatur. 2. Hic amor eſt prælationis, quamvis enim omnibus hanc vitam valeat communicare, per quam ipſe naſcitur in nobis, hanc tamen non communicat longe pluribus, qui eamdem ſemel per Baptiſmum receptam amiſerunt. Tertio hic amor eſt integerrimus, etenim numquid indiget noſtri? Quomodo de illo poſſumus bene mereri? Hæc ex parte illius mera liberalitas eſt, ex noſtra vero neceſſitas profitendi, nos incomparabili affectos eſſe beneficio. Verum ſæpe, quin nos illi gratias pro tanto munere perſolvamus, in hoc altero adventu cum eodem contemptu, eademque indignitate recipitur, qua receptus fuit a Judæis, ubi voluit naſci inter illos.

Vide in To. I. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: AMOR DEI.

PRO FERIA QUARTA.

Oſtendi poteſt præſtantia novæ hujus vitæ, quam nobis tribuit Salvator ipſe naſcens in anima noſtra, & ad id oſtendere oportet ad quam dignitatem nos extollat gratia, quæ noſtram conſtituit juſtitiam, & ſanctitatem, per fœdus, quo nos cum Divinitate conjungit, per qualitatem Filiorum Dei, per adoptionem, & titulum cohæredum cum Filio Dei.

Vide To. I. Myſteriorum Auctoris Sermonum omnia argumenta.

PRO FERIA QUINTA.

Quibus bonis, & prærogativis noſmet privemus, detrectantes recipere in nobis illum, qui vita eſt animarum noſtrarum, & qui naſcens in nobis per gratiam novam creat in nobis ſpiritum, & cor novum. Sed hunc recipere detrectamus, cum actualem recipimus gratiam, & amittimus juſtificantem.

Vide in To. IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: GRATIA.

PRO FERIA SEXTA.

Quas Deo grates pro tanto beneficio debeamus.

Vide ibid. Titulum: GRATIA.

HEBDOMADA SECUNDA.

Præcipuæ prærogativæ, quas ex ſecunda hac nativitate conſequimur.

PRO DOMINICA.

HUjus gratiæ effuſio nos ſanctificat, non ſolum per ſemet, verum etiam nos ad ſanctitatem impellit, cogens, ut Chriſtianam vitam ducamus, & mereamur Sanctorum nomen cum nomine Chriſtianorum.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: SANCTITAS.

PRO FERIA SECUNDA.

Quemadmodum cibus neceſſarius eſt ad vitam naturalem fovendam, ita ad alendam vitam animarum noſtrarum, quam nobis Salvator impertit nobis conformem alimoniam ſuppeditavit, æternas videlicet veritates, divinum Verbum, & proprium Corpus ſuum.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: VERBUM DEI, *& in To. II. Bibliothecæ Myſt. Theol. Titulum:* EUCHARISTIA.

PRO FERIA TERTIA.

Cum Fides ſit vitæ ſupernaturalis principium, hæc efficit, ut per Caritatem operemur, ut Sanctus Paulus
Ephes. 3. ait: atque, ut idem loquitur, *præſtat* CHRISTUM *habitare per fidem in cordibus noſtris.*

Vide To. II. Bibliothecæ Mor. Evang. Titulum: FIDES.

PRO FERIA QUARTA.

Incertitudo, in qua vivimus, utrum alteram hanc nativitatem acceperimus, & utrum Dei Filius vivat in nobis, continere nos debet in jugi metu, & humilitate; ſed etiam moralis certitudo quam habere poſſumus excitare nos debet ad bene vivendum, & magnam adhibendam vigilantiam, ut divinam hanc vitam tueamur.

Vide To. II. Bibliothecæ ejuſdem Titulo: GRATIA HABITUALIS, *& IV. Titulo:* SANCTITAS.

PRO FERIA QUINTA.

Ad cognoſcendum, utrum moraliter divinam hanc vitam habeamus, & utrum JESUS CHRISTUS vivat in nobis: re adhuc integra præſupponendum eſt, vitam, cum non aliud ſit, quam motus, cujus principium eſt in nobiſmet ipſis, in ſubjecto animato totidem eſſe vitæ genera, quot actionum genera videmus, & quot diverſi motus extrinſecus videntur. Exempli gratia, motus quem videmus in plantis, per quem ſuos caules attollunt, & ramos extendunt, vocatur vita vegetativa; & ab interiori principio procedit, ſine quo nihil producere poſſent. Eadem de cauſſa, motus, quos videmus in brutis animantibus, quo feruntur ad quærendum quod ſibi proprium eſt, & fugiendum, quod ſibi officit, præſupponit animam ſenſu præditam, quæ illis nobiliorem, quam arboribus vitam ſuppeditat. Sed homo præter duo hæc vitæ genera tertium habet toto Cælo perfectius, quoniam cogitat, & ratiocinatur, quod non niſi ex principio mere ſpirituali proficiſci poteſt. Quartum etiam vitæ genus cognoſcere poſſumus, prioribus tribus longe præſtantius; cum videlicet actiones facimus præter naturam, vel quæ naturæ oppoſitæ ſunt, vel ſaltem ſuperiores viribus naturæ; atque tunc moraliter cognoſcere poſſumus, JESUM CHRISTUM in nobis habitare per Spiritum ſanctum, cum Sanctam ducimus vitam per praxim virtutum omnium Chriſtianarum; cum excolentes virtutes omnes Chriſtianæ Religionis proprias, & noſmet ſaginantes eadem Salvatoris carne vitam ducimus naturali ſuperiorem, vitam prorſus Cæleſtem, atque divinam.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: SANCTITAS.

PRO FERIA SEXTA.

In primitiva Eccleſia nullum erat diſcrimen inter Nomen Chriſtiani, & Sancti, quemadmodum in Epiſtolis teſtatur Apoſtolus; Vita enim primorum Fidelium Sancta erat, & ſupernaturalis, per quam gratiam Baptiſmi conſervabant, & per quem JESUS CHRISTUS in illis vivebat. Sed in præſentiarum omnia immutata ſunt; gerimus quidem nomen Chriſtiani, ſed vita ducitur prorſus pagana. Noſtris obſequimur cupiditatibus; gloriamur adhærere Mundi placitis, legeſque Evangelicas nullo in diſcrimine habemus; quæ ſunt argumenta, ex quibus colligimus JESUM CHRISTUM non amplius vivere in pleriſque Fidelium, & hos ut plurimum non vivere amplius vita JESU CHRISTI.

Vide in Tomo III. Bibliothecæ ejuſdem Titulum: MUNDUS, *& To. II. Titulum:* CONSUETUDO.

TERTIA HEBDOMADA.

Diſpoſitiones adhibendæ in hoc ſecundo Adventu Filii Dei in animas noſtras.

DISPOSITIONES REMOTÆ

PRO DOMINICA.

CUM Deus & Mundus ſibi invicem infinite oppoſiti ſint, primum auferenda eſt hæc oppoſitio per vitæ Sanctitatem, & praxim Chriſtianarum virtutum. Neque enim licet habere Mundi Spiritum, vivere ſecundum mores illius, ejuſque placitis inhærere, quin, ut ita dicam, extrudatur ex animabus noſtris Spiritus Dei & prohibeatur, ne Dei Filius in corda noſtra ingrediatur.

Vide in Tomo IV. Bibliothecæ Moral. Evang. Titulum: SANCTITAS.

PRO FERIA SECUNDA.

Altera diſpoſitio remota, & neceſſaria huic Adventui Salvatoris in nos eſt pœnitentia; quam ipſam diſpoſitio-

ſitionem a Judæis requirebat Præcurſor per hæc verba; *Pœnitentiam agite ; appropinquavit enim Regnum Cælorum,*

Vide in Tomo III. Bibliotheca Mor. Evangel. Titulum: PŒNITENTIA,

PRO FERIA TERTIA.

Tertia diſpoſitio eſt abdicare veteres habitus, & vitam ducere prorſus aliam a præterita. Hoc exigebat Apoſtolus a primis Fidelibus, cum illos hortabatur, ut exuerent veterem hominem, ac novum induerent, &
1. Cor. 5. expurgarent vetus fermentum, *expurgate vetus fermentum &c.* quia Filius Dei poſtulat Spiritum novum, ut cordium noſtrorum adeat poſſeſſionem.

Vide in Tomo II. Bibliotheca ejuſdem Titulum: HABITUS.

PRO FERIA QUARTA.

Quarta diſpoſitio eſt, non adhærere ultra bonis terræ. Hæc enim ex Apoſtolo eſt *Idolorum Servitus.* Veri
ad Eph. 5. enim Dei Cultus cum adeo execrabili cultu ſimul eſſe non poteſt.

Vide in Tomo I. Bibliotheca ejuſdem Titulum: DIVITIÆ.

PRO FERIA QUINTA.

Quinta diſpoſitio eſt abdicare illicitas voluptates, quibus ſe ingurgitant illi, de quibus teſtatur Apoſto-
Philipp. 3. lus: *Quorum Deus venter eſt,*

Vide in Tomo II. Bibliotheca ejuſdem Titulum: IMPUDICITIA.

PRO FERIA SEXTA.

Denique ſexta diſpoſitio eſt nuntium mittere pompis mundi, inanibus honoribus, ambitioni, quæ ex diametro adverſatur Humilitati Filii Dei.

Vide in Tomo I. Bibliotheca ejuſdem Titulum: AMBITIO.

HEBDOMADA QUARTA.

Diſpoſitiones proximæ, ut nos preparemus ad recipiendum Dei Filium venientem in animas noſtras.

PRO DOMINICA.

OSTENDERE poſſumus, Fidem in JESUM CHRISTUM, quæ in lege veteri erat diſpoſitio ad illum recipiendum in terram venientem, eximiam eſſe quoque in lege Evangelica. Sed hanc eſſe debere practicam, & uberem bonis operibus, ſine quibus fides mortua eſt
Jacobi 2. juxta Sanctum Jacobum Apoſtolum: *Fides ſine operibus mortua eſt.*

Vide in Tomo II. Bibliotheca Moral. Evang. Titulum: FIDES.

PRO FERIA SECUNDA.

Ardens deſiderium recipiendi, & ſublimis æſtimatio incomparabilis boni, quod recepturi ſumus per ejus adventum in animas noſtras, & diſpoſitio, quæ illum cogere poteſt, ut maturet adventum ſuum; & in hoc imitari debemus Sanctos legis antiquæ, & cum ardenti
Iſaiæ 64. affectu cum illis dicere: *Utinam diſrumperes cælos, &*
Pſalm. 45. *ipſe venires*; & cum Regio Pſalte: *Rorate Cæli deſuper, & nubes pluant Juſtum.*

Vide Tomo II. Bibliotheca ejuſdem Titulo: GRATIA.

PRO FERIA TERTIA.

Oſtendere poſſumus, humilitatem, & annihilationem ſui conjunctam cum plena in Deum confidentia, nos egregie diſponere ad Salvatoris Adventum in nos; juxta Prophetæ teſtimonium: *Et humiles ſpiritu ſal-*
Pſalm. 33. *vavit.*

Vide Tomo II. Bibliotheca ejuſdem Titulo: HUMILITAS.

PRO FERIA QUARTA.

Ubi ſemel ita felices ſumus, ut poſſideamus JESUM CHRISTUM per Caritatem, tunc nobis opus eſt ferventis devotionis, & fidelitatis conſtantis, ut illum in animabus noſtris retineamus, certique conſilii amittendi potius omnia, ipſamque vitam, quam patiendi, ut ille recedat a nobis per mortale peccatum, dicentes cum Sancto: *Quis nos ſeparabit a Caritate* CHRISTI? Ad Rom. 8.

Vide Tomum I. Bibliotheca ejuſdem Titulo: DEVOTIO.

PRO FERIA QUINTA.

Ad tutius ſervandam gratiam Adventus Salvatoris in nos, recedendum nobis eſt a ſæculi impedimentis; nam in receſſu, atque ſolitudine facilius a Deo impetrare poſſumus gratias; ibique ille eas libentius nobis communicat. *Ducam eam in Solitudinem, & loquor ad cor ejus.* Oſee 2.

Vide in Tomo IV. Bibliotheca Moral. Evang. Titulum: SOLITUDO.

PRO FERIA SEXTA.

Per crebra, quæ cum Deo habemus colloquia in Oratione, fovemus in animabus noſtris ſanctum ejuſdem amorem; Oratio enim talem habet efficientiam, ut Cælos penetret. *Oratio humiliantis ſe nubes penetrat.*

Vide Tomo III. Bibliotheca ejuſdem Titulo: ORATIO.

NONA ADVENTUS ADUMBRATIO.

De Officiis Chriſtifidelis.

HEBDOMADA PRIMA.

De Officiis erga Deum.

PRO DOMINICA.

DE Timore Dei qui futurus eſt Judex noſter.

Vide in Tomo IV. Bibliotheca Moral. Evang. Titulum: TIMOR DEI.

PRO FERIA SECUNDA.

De Amore Dei, qui Primum eſt, & maxime Eſſentiale omnium Officiorum noſtrorum.

Vide in To. I. Bibliotheca ejuſdem Titulum: AMOR DEI.

PRO FERIA TERTIA.

De confidentia in Deo in omnibus neceſſitatibus noſtris.

Vide in Tomo I. Bibliotheca ejuſdem Titulum: CONFIDENTIA.

PRO FERIA QUARTA.

De Præſentia Dei.

Vide in Tomo III. Bibliotheca ejuſdem Titulum: PRÆSENTIA DEI.

PRO FERIA QUINTA.

De Chriſtiana perfectione; Semper creſcendum eſſe in Virtute, & Sanctitate.

Vide in Tomo IV. Bibliotheca ejuſdem Titulum: SANCTITAS.

PRO FERIA SEXTA.

Evitandas eſſe minimas Dei offenſiones, & peccata venialia.

Vide in Tomo III. Bibliotheca ejuſdem Titulum: PECCATUM VENIALE.

HEBDOMADA SECUNDA.

De Officiis erga proximum.

PRO DOMINICA.

DE Caritate erga Proximum.

Vide in Tomo I. Bibliotheca Moral. Evangel. Titulum: AMOR, ET CARITAS.

PRO FERIA SECUNDA.

De nemine temere judicandum eſt.

Vide

Vide in Tomo II. Bibliotheca Mor. Evang. Titulum: JUDICIUM TEMERARIUM.

PRO FERIA TERTIA.

Proximo auxilium ferendum eſt per eleemoſynam, quæ opes ſanctificat.

Vide in Tomo II. Bibliotheca ejuſd. Titulum: ELEEMOSYNA.

PRO FERIA QUARTA.

De bono Exemplo omnibus præbendo.

Vide in Tomo II. Bibliotheca ejuſdem Titulum: EXEMPLUM.

PRO FERIA QUINTA.

Æs alienum diſſolvendum eſt.

PRO FERIA SEXTA.

De lenitate, & manſuetudine erga omnes.

HEBDOMADA TERTIA

De Officiis Chriſtifidelis conſiderati in vita civili.

PRO DOMINICA.

QUOMODO conciliari poſſunt vitæ civilis officia cum officiis Religionis, in verba illa: *Tu, quis es?* Chriſtiani ſumus, & gradum aliquem obtinemus in civitate.

Vide in Tomo III. Bibliotheca Mor. Evang. Titulum: OFFICIA STATUS.

PRO FERIA SECUNDA.

De cura, quæ nobis eſt noſtræ exiſtimationis gerenda.

PRO FERIA TERTIA.

De ſinceritate, & bona fide.

Vide in Tomo III. Bibliotheca ejuſd. Titulum: MENDACIUM.

PRO FERIA QUARTA.

Ingenium indolemque noſtram vincendam eſſe, ut vitam ſociabilem, atque Chriſtianam ducamus.

Vide in Tomo II. Bibliotheca ejuſd. Titulum: INDOLES, NATURA, TEMPERAMENTUM.

PRO FERIA QUINTA.

Ut ſociabilem vitam ducamus, vincendi ſunt affectus noſtri, & ille præſertim, qui dominatur in nobis.

Vide in Tomo I. Bibliotheca ejuſd. Titulum: AFFECTUS.

PRO FERIA SEXTA.

De officiis Inferiorum erga Superiores.

Vide in Tomo III. Bibliotheca ejuſd. Titulum: OFFICIA STATUS.

HEBDOMADA QUARTA

De officiis Hominis Chriſtiani conſiderati tamquam privati, & domi ſuæ.

PRO DOMINICA.

QUILIBET Fidelis vitam frugi, ac regularem vivere debet.

Vide in Tomo IV. Biblioth. Mor. Evang. Titulum: REGULARITAS.

PRO FERIA SECUNDA.

Quomodo in matrimonio Chriſtiana vita ducenda ſit.

Vide in To. III. Bibliotheca ejuſd. Titulum: MATRIMONIUM.

PRO FERIA TERTIA.

De Parentum Officiis erga Filios.

Vide in Tomo II. Bibliotheca Mor. Evang. Titulum: EDUCATIO.

PRO FERIA QUARTA.

De Officiis Filiorum erga Parentes.

Vide in Tomo II. Bibliotheca ejuſd. Titulum: FILII.

PRO FERIA QUINTA.

De Cura, quam Domini gerere debent famulorum ſuorum.

Vide in Tomo I. Bibliotheca ejuſd. Titulum: DOMINI, ET FAMULI.

PRO DIE NATIVITATIS JESU CHRISTI.

Eligi poteſt argumentum, quod aptius videbitur ex illis, quæ in Tomo I. Bibliotheca ejuſd. allata ſunt.

DECIMA ADVENTUS ADUMBRATIO.

De Pœnitentia.

Quamvis elapſi ſæculi Concionatores paſſim pro Adventus ſui Argumento uſurpaverint Pœnitentiam, quod metanæam prædicare dicebatur; tamen Argumentum hoc ita poteſt pertractari, ut hoc etiam ſæculo noſtro faſtidium minime pariat.

PRIMA HEBDOMADA.

Quid ſit pœnitentia, & in quo ſita ſit.

PRO DOMINICA.

DE Judicio illis, qui peccatorum ſuorum dignam fecerint in vita pœnitentiam, nihil timendum eſſe illo die.

Vide To. II. Bibliotheca Concionatoria Titulo: JUDICIUM.

PRO FERIA SECUNDA.

Pœnitentia virtus eſt per quam peccator deteſtatur peccata ſua, quatenus ſunt offenſio Dei; & firmum, atque efficax init Conſilium expiandi illa, & in poſterum ab illis abſtinendi. Hæc melior eſt Definitio, quam Theologi tradant, ex qua liquet, Primum non ſatis eſſe, ſincerum habere dolorem, & acri percitum eſſe peccatorum ſuorum pœnitentia, niſi accedat congrue ſatisfactio divinæ Juſtitiæ facta. Secundo neque ſatis eſt, ut volunt Hæretici peccatum per veram, ſinceramque vitæ, morumque converſionem relinquere; niſi peccata expientur pœnis ultro ſuſceptis, mortificationibus, oratione, jejunio, aliiſque operibus bonis interioribus, exterioribuſque; ad reparandam illatam divinæ Majeſtati contumeliam.

Vide in Tomo III. Bibliotheca ejuſd. Titulum: PŒNITENTIA.

PRO FERIA TERTIA.

Illuſiones pœnitentiæ. Nihil æque familiare in mundo eſt, quam decipi, ubi agitur de Pœnitentia. Quamobrem, ex Tertulliani Sententia, nihil propius ad examen revocat Deus, quam nummos, quorum pretio Cælum comparamus. Præcipue vero in hoc argumento illuſiones hæ fere ſunt. Prima eſt credentium ſufficere abſtinere a peccatis, quin expiare ſatagant perpetrata; quæ eſt Hæreticorum ſententia. Altera eorum eſt, qui levem adeo pœnitentiam agunt, ut alia indigeant pœnitentia ad priores defectus reparandos. Tertia eorum eſt, qui nimis de divina præſumentes miſericordia, expectant, inquiunt, gratiam efficacem ad vitæ mutationem, cum Deus illis ad id præbeat tantum ſufficientem.

Vide in Tomo III. Bibliotheca ejuſd. Titulum: PŒNITENTIA,

PRO FERIA QUARTA.

Fallax eſt pœnitentia, niſi fiat mutatio mentis, cordis, & morum. Primo mentis; contemnendo ea omnia quæ in ſtatu peccati nobis erant in pretio; & plurimi faciendo, quæ contempſeramus. Secundo cordis; abhorrendo ab iis, quæ amaveramus, & amando, quæ oderamus. Tertio morum; fugiendo ea, quæ antea facere conſueveramus; & faciendo ea, quæ fugiebamus.

Vide memoratum Bibliothecæ Tomum, ac Titulum.

PRO